

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 23.968 van 27 februari 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 11 december 2008 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. CHAFFART, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Op 17 oktober 2007 kwam verzoekster België binnen. Zij was in het bezit van een paspoort met visum.

1.2. Verzoekster werd in het bezit gesteld van een arbeidskaart om in de hoedanigheid van au pair te werken voor een periode van 10 september 2007 tot en met 9 september 2008.

1.3. Op 19 november 2008 werd verzoekster in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (hierna: BIVR), geldig tot 9 september 2008. Het

BIVR vermeldde dat de duur van het verblijf beperkt was tot de geldigheidsduur van de arbeidskaart (au pair).

1.4. Bij schrijven van 9 september 2008 diende verzoekster een aanvraag in om tot een verblijf gemachtigd te worden als student.

1.5. Op 18 september 2008 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot toekenning van de machtiging tot verblijf, in toepassing van artikelen 9, tweede lid, en 58 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en gaf hij opdracht tot de afgifte van een BIVR, geldig tot 31 oktober 2009, met de vermelding “*verblijf beperkt tot de duur van de studies*”. Deze beslissing werd verzoekster op 7 november 2008 ter kennis gebracht.

1.6. Op 11 december 2008 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster op 17 december 2008 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“(...) Gelet op artikel 13 §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006;

*Overwegende dat de genaamde (K. M.)
- gemachtigd werd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur.*

Overwegende dat betrokkene deze machtiging kreeg op basis van een geldige arbeidskaart B als au pair bij het gezin (...).

Overwegende dat de arbeidskaart geldig was van 10/09/2007 tot 09/09/2008.

Overwegende dat het verblijf van betrokkene als au pair niet kan verlengd worden.

Overwegende dat betrokkene een aanvraag voor een statuutwijziging van au pair naar student indiende dd. 09/09/2008.

Overwegende dat betrokkene hierbij een inschrijving voorlegde van een opleiding bij groep T - Leuven Hogeschool.

Overwegende dat de directeur van Groep T ons per mail van 11/11/2008 meedeelde dat betrokkene zich uitgeschreven had.

Overwegende dat betrokkene derhalve niet meer voldoet aan de gestelde voorwaarden van de statuutwijziging.

Heeft betrokkene geen recht meer op verblijf in België. (...)”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Verweerder werpt in een eerste exceptie op dat verzoekster geen belang heeft bij het ingestelde beroep tegen het bevel om het grondgebied te verlaten. Verweerder stelt dat een eventuele nietigverklaring van het bestreden bevel geen wijzigingen met zich meebrengt ten aanzien van de illegale verblijfsituatie van verzoekster en dat hij na een eventuele nietigverklaring van het bestreden bevel verplicht is om een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren aan verzoekster.

De Raad merkt op dat de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten in casu de rechtstoestand van verzoekster beïnvloedt en dat verweerder niet aantoonbaar op welke grond hij verplicht zou zijn, om na een eventuele vernietiging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, over te gaan tot het afleveren van een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten.

De exceptie wordt verworpen.

2.2. In een tweede exceptie betwist verweerder de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat in elk geval het beroep tot nietigverklaring niet wordt ingewilligd. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

3. Gegrondheid van het beroep.

Verzoekster voert, in een eerste en tweede middel samen genomen, de schending aan van artikel 2 van het eerste aanvullend protocol van 20 maart 1952 bij het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het eerste aanvullend protocol van 20 maart 1952) en van artikel 13 van Internationaal Verdrag van 19 december 1966 inzake economische, sociale en culturele rechten (hierna: het ECOSOC-Verdrag). Verzoekster stelt dat verweerder haar geen bevel om het grondgebied te verlaten kon geven terwijl zij ingeschreven is in een Belgische onderwijsinstelling. Zij licht toe dat zij zich, op 23 december 2008, inschreef bij het Syntra Antwerpen en Vlaams Brabant om de vakken boekhouding en bedrijfsbeheer te volgen.

Artikel 2 van het eerste aanvullend protocol van 20 maart 1952 luidt als volgt:

“Niemand zal het recht op onderwijs worden ontnomen. Bij de uitoefening van alle functies welke de Staat in verband met de opvoeding en het onderwijs op zich neemt zal de Staat het recht eerbiedigen van de ouders om (voor hun kinderen) zich van de opvoeding en van dat onderwijs te verzekeren welke overeenstemmen met hun eigen godsdienstige en filosofische overtuigingen.”

Artikel 13 van het ECOSOC-verdrag bepaalt:

“1. De Staten die partij zijn bij dit Verdrag erkennen het recht van eenieder op onderwijs. Zij zijn van oordeel dat het onderwijs gericht dient te zijn op de volledige ontplooiing van de menselijke persoonlijkheid en van het besef van haar waardigheid en dat het dient bij te dragen tot de eerbied voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Zij zijn voorts van oordeel dat het onderwijs een ieder in staat dient te stellen een nuttige rol te vervullen in een vrije samenleving en het begrip, de verdraagzaamheid en de vriendschap onder alle volken en alle rasgemeenschappen, etnische en godsdienstige groeperingen, alsmede de activiteiten van de Verenigde Naties voor de handhaving van de vrede dient te bevorderen.

2. De Staten die partij zijn bij dit Verdrag erkennen dat, ten einde tot een volledige verwezenlijking van dit recht te komen :a) Het lager onderwijs voor allen verplicht en kosteloos beschikbaar dient te zijn;b) Het middelbaar onderwijs in zijn verschillende vormen, waarbij inbegrepen het technisch onderwijs en de beroepsopleiding op middelbaar niveau, door middel van alle passende maatregelen en in het bijzonder door de geleidelijke invoering van kosteloos onderwijs voor een ieder beschikbaar en algemeen toegankelijk dient te worden gemaakt;c) Het hoger onderwijs door middel van alle passende maatregelen en in het bijzonder door de geleidelijke invoering van kosteloos onderwijs voor een ieder op basis van bekwaamheid gelijkelijk toegankelijk dient te worden gemaakt;d) Het basisonderwijs zoveel mogelijk dient te worden gestimuleerd of geïntensiveerd ten behoeve van personen die geen lager onderwijs hebben genoten of dit niet hebben voltooid;e) De ontwikkeling van een stelsel van inrichtingen voor onderwijs op alle niveaus met kracht dient te worden nagestreefd, een verantwoord stelsel van studiebeurzen in het leven dient te worden geroepen en de materiële omstandigheden van het onderwijzend personeel voortdurend dienen te worden verbeterd.

3. De Staten die partij zijn bij dit Verdrag verbinden zich de vrijheid te eerbiedigen van ouders of wettige voogden om voor hun kinderen of pupillen andere dan door de overheid opgerichte scholen te kiezen, die beantwoorden aan door de Staat vast te stellen of goed te keuren minimumonderwijsnormen en hun godsdienstige en zedelijke opvoeding te verzekeren overeenkomstig hun eigen overtuiging.

4. Geen onderdeel van dit artikel mag zodanig worden uitgelegd dat het de vrijheid aantast van individuele personen of rechtspersonen inrichtingen voor onderwijs op te richten en daaraan leiding te geven, met inachtneming evenwel van de in het eerste lid van dit artikel neergelegde beginselen en van de voorwaarde dat het aan deze inrichtingen gegeven onderwijs beantwoordt aan door de Staat vastgestelde minimumnormen.”

Er dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing er niet toe strekt verzoekster het recht op onderwijs te ontzeggen. De bestreden beslissing bepaalt slechts dat verzoekster het grondgebied dient te verlaten daar zij niet langer aan de haar opgelegde verblijfsvoorwaarden voldoet aangezien zij zich heeft uitgeschreven als studente voor de opleiding bij Groep T te Leuven. De bestreden beslissing heeft evenwel geenszins tot gevolg dat verzoekster, in de toekomst, geen onderwijs in België meer zou kunnen volgen indien zij voldoet aan de door de wetgever gestelde vereisten. Verder moet worden benadrukt dat verzoekster - door louter te duiden dat zij zich alsnog inschreef om bepaalde cursussen te volgen - niet aantoont dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk of onwettig is. Los van de vraag of een inschrijving bij het Syntra volstaat om tot een verblijf gemachtigd te worden, moet er immers op gewezen worden dat het bestuur geen rekening kon houden met initiatieven die verzoekster pas nam nadat de bestreden beslissing haar werd betekend. Het komt de Raad, in het kader van zijn annulatiebevoegdheid, ook niet toe om stukken te beoordelen die niet aan het bestuur werden overgemaakt.

Een schending van artikel 2 van het eerste aanvullend protocol van 20 maart 1952 of van artikel 13 van ECOSOC- verdrag wordt niet aangetoond.

Verzoekster heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

G. DE BOECK.